

म.भा.टी.

॥६०॥

एवं ईश्वरस्यापि जीवत्वे उपाधिसंबंध एव कारणमित्युक्तं तत्र किं उपाधिभिः कृत्स्नं ब्रह्म उपाधीयते उत ब्रह्मणोऽशा एवोपधीयते आद्ये जीवबहुत्वानुपपत्तिः अंत्ये ब्रह्मणो निष्कलत्वानुपपत्तिः अंशस्यांशित्वायोगा जीवेशयोरभेदानुपपत्तिश्चेत्याशंक्याह पूर्णादिति पूर्णात् व्यापकात् चिदाकाशात् पूर्णानि चित्प्रतिबिम्बभूतानि जीवरूपाणि उद्भवंति पृथक् कुर्वन्ति प्राणादय उपाधिदर्पणाः ननु उपाधीनां पृथक् सत्त्वे पूर्णस्य पूर्णत्वमेव व्याहन्येतेत्याशंक्याह पूर्णादिति पूर्णानि प्राणादीनि पूर्णादेव चक्रिरेकतानि अयं भावः घटाकाशन्यायेनोपाध्युपधेययोः परस्परपरिच्छेदकत्वेन्यतरस्यापि पूर्णत्वं न युज्यते इत उपाधिरप्यध्यस्त एव तथा चाधिष्ठानाध्यस्तयोर्विषमसत्ताकत्वान्न परस्परपरिच्छेदकत्वं किं त्वितरेतरतिरोधायकत्वमेवास्तीति स्वस्वप्रतीतिकाले द्वयोरपि पूर्णत्वं प्रतियोगिनस्तदानीमदर्शनात् कल्पित उपाधिर्जीवेश्वरभेदे हेतुरित्यर्थः यदा तु पूर्णानि प्राणादीनि ब्रह्मण्यध्यस्तानिततः सकाशात् हरंति सम्यगवेक्षणेन दूरीकुर्वन्ति रज्जुतइव सर्पतदा जीवेशभेद निमित्तस्योपाधेरभावात् पूर्णब्रह्मैवावशिष्यते यथोक्तं विष्णुपुराणे विभेदजनकेऽज्ञानेनाशमात्यंति कंगते आत्मनो ब्रह्मणा भेदमसंतं कः करिष्यतीति एवं च अंशांशित्वरूपेण जीवेशयोर्भेदानुपगमादनुपचरितस्तयोरभेदप्रतिपादकस्तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्म्ययमात्मा ब्रह्मेत्यादिरागमइतिसिद्धं यत्पूर्णं शिष्यते तं भगवंतं यो गिनः पश्यन्ति ॥ १० ॥ तस्मात् पूर्णात् वायुरिति पंचानामपि भूतानामुपलक्षणं तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्रे रापः अद्भ्यः पृथिवी तितत एव सर्वभूतोद्भवश्रुतेः प्रयतः निगृ

पूर्णात् पूर्णान्युद्भवंति पूर्णात् पूर्णानि च क्रिरे ॥ हरंति पूर्णात् पूर्णानि पूर्णमेवावशिष्यते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनं ॥ १० ॥ तस्माद् द्वैवायुरायातस्तस्मिंश्च प्रयतः सदा ॥ तस्मादग्निश्च सोमश्च तस्मिंश्च प्राण आततः ॥ ११ ॥ सर्वमेव ततो विद्यात्तत्तद्वक्तुं न शक्नुमः ॥ योगि० ॥ १२ ॥ अपानं गिरति प्राणः प्राणं गिरति चंद्रमाः ॥ आदित्यो गिरते चंद्रं आदित्यं गिरते परः ॥ योगि० ॥ १३ ॥ एकं पादं नोक्षिपति सलिलाद्दंस उच्चरन् ॥ तंचेत्संततमूर्ध्वाय न मृत्युर्नामृतं भवेत् ॥ योगि० ॥ १४ ॥

हीतः एतेन तत्रैव लयं दर्शयता तदुपादानकत्वं भूतानामुक्तं अग्निर्भोक्ता सोमो भोज्यं प्राण इति देहेंद्रियादिसंघातग्रहणं ॥ ११ ॥ इदं सर्वं तत एव आततं तस्माज्जातं तत् आत्मत्वेन प्रसिद्धं तत्तच्छब्दवाच्यं तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीति श्रुतिप्रसिद्धेः वक्तुं न शक्नुमः वाचामगोचरं तं योगिनः पश्यन्ति ॥ १२ ॥ इदानीं तद्वर्शनाभ्युपायं योगसंक्षेपेणाह अपानमिति गिरति उपसंहरति स्वात्मनियोगशास्त्रोक्तरीत्या पार्थिनागुदमापीड्य दंतैर्दंतानसंस्पृशन् दृढासनोऽपानवायुमुन्नयेच्च शनैः शनैः तंप्राणेनैकतां नीत्वा स्थिरं कृत्वा हृदयं चेतो मात्रेण तिष्ठेत्तच्च बुद्धौ विलापयेत् चंद्रमा अत्र मनः आदित्यो बुद्धिः परः परमात्मा एवं य आदित्यं गिरति तं योगिनः पश्यन्ति ॥ १३ ॥ ननु नित्यापरोक्षं ब्रह्म यत्साक्षादपरोक्षादिति श्रुतेः अतः किं योगेनेत्याशंक्याह एकमिति हंस इव हंसः परमात्मा शरीरवृक्षमाहूढोपितेन असंबद्धः स चतुष्पात् सोयमात्मा चतुष्पादिति श्रुतेः चतुर्णां पादानां जाग्रत्स्वमसुषुप्ततुरीयाख्यानां मध्ये एकं पादं तुरीयं नोक्षिपति न प्रकाशयति कीदृशः सलिलात् निर्विशेषात् अतिगंभीरात् उच्चरन् उपर्येव पादत्रयेण चरन् तं तुरीयं पादं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यं ते स आत्मा स विज्ञेय इति श्रुतिप्रसिद्धं ऊर्ध्वाय उपरितनाय पादत्रयाय विश्वतैजसप्राज्ञाख्याय तेषां चालनायेत्यर्थः संततं व्याप्तं तुरीयं त्रिषु संततमित्युक्तेः न हि चैतन्यानुबंधं विना विश्वादयः स्वकार्ये प्रभवन्ति तंचेत्पश्यति तदामृत्युरमृतं च अज्ञानकृतं द्वयं सति ज्ञाने कालत्रये पि नास्तीत्यर्थः यद्यपि नित्यापरोक्षं ब्रह्म तथापि उपाधिविशिष्टेनैव रूपेण परोक्षं न तु ततो निष्कृष्टरूपेणातस्तदापरोक्ष्याय योगोपेक्षित इत्यर्थः सततमृत्विजमिति पाठेऽत्र त्विग्वत्पादत्रयक्रियानिमित्तमित्यर्थः ॥ १४ ॥